

3) Udvalgets Forslag til § 4 (See Anhang B. Sp. 437) vedtoges med 75 Stemmer mod 3.

4) Sammes Forslag til § 8 (See Anhang B. Sp. 438) vedtoges med 59 Stemmer mod 13.

5) Sammes Forslag til § 9 (See sammesteds) vedtoges med 67 Stemmer mod 1.

§§ 2, 3 og 5 fattes dernæst under Forhandling.

Ordføreren: De 3 Paragrapher, som nu ere satte under Forhandling, gaae alene ud paa at vedtage saadanne Bestemmelser, som Udvalget har anseet nødvendige for Kirkebøgenes ordentlige Førelse. Udvalget har gjort sig Flid for at betegne en Maade, som baade var temmelig let udførlig, og ikke for meget skulde give Anledning til nogen Vanskelighed fra Regjeringens Side, og jeg formoder heller ikke, at der fra Thingets Side vil reise sig nogen Discussion i saa Henseende.

Myrup: Jeg tager blot Ordet for at knytte en Bemærkning til den 1ste Paragraph i § 5, hvor det hedder, at Anmeldelser om Barns Fødsel gjøres fremdeles for den Kirkebetjent, som fører Kirkebogen, og af Kirkebetjenten for Præsten i det Sogn, hvor Barnet er født. Det er rigtignok ikke Tilfældet i den Egn, hvor jeg hører hjemme, at Barnets Fødsel først anmeldes for Kirkebetjenten, thi der anmeldes det først for Præsten, som indfører alle Forretninger i sin Kirkebog, og saa faaer Kirkebetjenten engang imellem Kirkebogen, og skriver ordlydende efter Præsten. Dette vil jeg henstille til det ærede Udvalgs Overveielse mellem 2den og 3die Behandling.

Ordføreren: Jeg skal blot i Korthed bemærke, at den Maade, som er foreslaaet i § 5, er overeensstemmende med den nu bestaaende Lovgivning, og at Udvalget ikke har fundet sig foranlediget til at gjøre noget Forslag til Forandring i saa Henseende, da det, efter den bestaaende Lovgivning er mere til Bequemmelighed for Beboerne; det er nemlig f. Ex. for de

Folk, som boe i Ammefognene, en Lettelse, at de kunne anmeldte et Barns Fødsel for Kirkebetjenten, uden at de just skulle være nødt til at henvende sig til Præsten, saa jeg finder ikke, at der for Udvalget er mindste Anledning til at tilraade nogen Forandring i det Bestaaende; thi, at det er Skik og Brug i et eller andet Sogn, viser kun, at man ikke har holdt sig Lovgivningen efterrettelig.

Myrup: Ja, det er i ethvert Tilfælde skeet i min Egn, og denne Bestemmelse er indført ved et Provstebud eller en Provstebefaling (Lindberg: Ja, det er galt!).

Monrad: Det er mig ikke ganske klart, hvorledes der efter § 2 skal forholdes med Tillysningen, i hvilken Kirke den skal gaae for sig. Der er nemlig i § 2 Tale om de fornødne Oplysninger for Kirkebøgenes Førelse, men Tillysningen faaer dog ikke i nogen Forbindelse dermed. Forøvrigt veed jeg ikke, om det ærede Udvalg overhovedet har tænkt sig, hvor Tillysningen skulde foregaae.

Ordføreren: Med Hensyn til Tillysningen skal jeg i Almindelighed bemærke, at det i og for sig ikke har den Bigtighed, som det maaskee ved første Blik synes; thi, da man ved Kongebrev kan blive fritaget for at lade lyse for sig, saa seer man, at der fra Statens Side i Grunden slet ikke lægges Vægt paa den Sag; men, forsaavidt som der alligevel skal finde Tillysning Sted, har det været Udvalgets Mening, at, naar Alt skulde iagttages, hvad der hører til kirkelige Handlingers Udførelse, skulde Tillysningen skee i den Kirke, hvor Bruden hører hjemme; thi til Kirkebøgenes Førelse hører jo, at Tillysningen skal indføres i Kirkebogen. Jeg veed ikke ganske bestemt, om det er lovbefalet, men det er idetmindste Noget, som, om ikke Alle, saa dog idetmindste en enkelt Bisshop sætter Pris paa.

Monrad: Jeg troer rigtignok, at en i borgerlig Henseende saa vigtig Handling som Indgaaelsen af Ægteskab virkelig aldrig nogenstunde burde finde Sted uden Offentliggjørelse, og med Hensyn til de borgerlige Ægteskaber følger man jo ogsaa denne Regel. Jeg kan derfor paa ingen Maade være enig med den ærede Ordfører i, at det skulde være noget Uegtyldigt, fordi der dog slet, rigtignok kun